Oběť gestapáckého řádění na Hodonínsku –zasloužilý protifašistický bojovník Sokola br. Karel INDRA

Br. Karel Indra - poštovní tajemník v Hodoníně a jednatel místní T.J. Sokol byl zaníceným vlastencem a proto k násilné okupaci českých zemí ozbrojenými silami hitlerovského Německa 15. března r. 1939 zaujímal nesmiřitelný postoj. Se samozřejmostí se neprodleně zapojil do protinacistického odboje, neboť to považoval za morální povinnost V duchu odkazu Dr. Miroslava Tyrše a Jindřicha Fügnera.
Sokolské hnutí odporu se nedlouho po teto osudné události začalo rozvíjet i v našem městě, k čemuž daly podnět závěry tajné schůze župního náčelnictva v Uherském Hradišti v květnu t.r., kde br. Václav Pavlík přítomným tlumočil sdělení, že " ČOS zahájila tajný boj proti německým vetřelcům a dává po župách příkaz, aby byli určení vedoucí v okrscích a jednotách.“ Pro dotyk se župami si ústředí určilo spojky. Pro župu Slováckou prof. Ladislava Vaňka z Vyškova, který se jejímu starostovi MUDr. Josefu Hrubému ohlásil v Hodoníně v srpnu t.r. Tak se formovala složka, z níž později vyrostla ilegální organizace Jindra.

Sokolské podzemí v zdejším prostoru, v němž měl důležité postavení br. Karel Indra, vyvíjelo svoji činnost od počátku v těsném sepětí s okresními i lokálními jednotkami celostátní vojenské odbojové organizace Obrana národa. Našemu sledovanému hrdinovi připadla, vzhledem k významné funkci v odvětví spojů, důležitá role v úseku Zpravodajském, neboť mu umožňovala zadržovat a tajně nahlížet do korespondence adresované zdejší pobočce NSDAP a získávat tak velmi cenné informace o záměrech protivníka. Týkaly se vojenských záležitostí, represivních opatření i chystaných zásahů v občanském životě. Materiály obsahovaly nezřídka také jmenovitě podepsaná hlášení konfidentů, což napomáhalo prevenci vůči prozrazení. Vyskytovaly se tam rovněž přihlášky některých českých osob k německé národnosti.

Tento zdroj zpráv přispěl též k včasnému varování osob ohrožených připravovanými gestapáckými údery, např. v předstihu poskytnutými údaji o plánované gestapácké zatýkací razii v den napadení Polska l. září t.r./ o čemž referovali důkladně i spolupracovníci z řad četnictva a policie/takže vícero lidí se stačilo ukrýt před deportací do koncentračních táborů.

Indrova hlášení byla postupována III. okresnímu veliteli ON a vedoucímu sokolského kinoodboru br. Františku Landgráfovi, jemuž zajistil, aby je nacházel bezpečně vložené ve vlastní poštovní schránce. V Landgráfově frekventovaném knihkupectví na dnešní Národní třídě, kde byl styk se spojkami nenápadný, se shromažďovala zatřídila ,podle povahy k odeslání do zahraničí nebo předávala k domácímu využití. Zásilky do ciziny si zde vyzvedával úředník vlakové pošty z Přerova Josef Smutek, někdy zastupovaný svým tamním kolegou, bývalým Hodonínským občanem Ottou Weiglem
Br. Karel Indra, jak potvrdil okresní velitel ON v Kyjově škpt. Jaroslav Chrastina, vykonával i úlohu spojky mezi Hodonínem a Kyjovem.

V rámci přijatých úkolů udržoval rovněž spojení s odbojáři ve Skalici na Slovensku, kam pomáhal rozšiřovat letáky a protinacistické tiskoviny a současně se podílel na přesunu téhož slovenského materiálu do Hodonína.

V náročném, nezištném zápase za svobodu naši vlasti ho osudové zasáhla zběsilá msta tyranů českého obyvatelstva za atentát na t.zv. zastupujícího říšského protektora Reinharda Heydricha - jednoho z nejbestiálnějších vykonavatelů nacistické moci V českých zemích.

Během rozpoutaného, řetězové probíhajícího gestapáckého kriminálního teroru, postihujícího v nemalé míře sokolstvo, byl 4. listopadu r.1942 uvězněn v Brně a odtud deportován do vyhlazovacího koncentračního tábora v Osvětimi. Tam již 3. dubna r.1943 nelidským mukám podlehl. Možná prošel Blokem smrti č. 11, vybaveným smrtícími prostředky, smutně pověstným stejně jako plynové komory nebo bunkry, kde úděl nešťastníků zpečeťovali k trhání zvlášť vycvičení psi.

Čest jeho památce

Miloš H y n e k
vzdělavatel T.J. Sokol Hodonín